

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

referitoare la cererea de suspendare a acțiunii articolului I punctul 3 din
Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte
normative

(sesizarea nr. 222a/2020)

CHIȘINĂU

4 ianuarie 2021

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Gheorghe Reniță, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea nr. 222a, înregistrată pe 28 decembrie 2020 și
suplinită pe 31 decembrie 2020,
Examinând *prima facie* sesizarea menționată,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în camera de consiliu,

CONSTATĂ

1. La originea cauzei se află o sesizare depusă la Curtea Constituțională pe 28 decembrie 2020, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale nr. 502 din 16 iunie 1995, de doamna Monica Babuc și domnii Pavel Filip, Alexandru Jizdan, Ghenadie Buza și Igor Vrenea, deputați în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Autorii sesizării îi solicită Curții să verifice constituționalitatea Legii nr. 236 din 16 decembrie 2020 privind modificarea unor acte normative și a Legii nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative.

3. Astfel, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a Legilor nr. 236 din 16 decembrie 2020 și nr. 240 din 16 decembrie 2020, ține de competența Curții Constituționale.

4. Totodată, autorii sesizării i-au solicitat Curții să suspende acțiunea Legilor contestate în baza articolelor 25¹ alin. (2) pct. 1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 7¹ alin. (2) pct. 1) din Codul jurisdicției constituționale. Prin Decizia nr. 161 din 29 decembrie 2020, Curtea a respins cererea de suspendare a acțiunii Legilor contestate, reținând că autorii nu au argumentat cererea respectivă și nici nu au demonstrat că nesuspendarea acțiunii Legilor contestate ar fi de natură să provoace „eventuale prejudicii și consecințe negative iminente și ireparabile ale aplicării Legii contestate”, așa cum s-a stabilit în jurisprudența Curții (§ 15 și pct. 1 din Dispozitiv).

5. Curtea notează că, pe 31 decembrie 2020, autorii sesizării au prezentat, în conformitate cu articolul 31 din Codul jurisdicției constituționale, un supliment la sesizarea nr. 222a din 28 decembrie 2020, prin care solicită suspendarea acțiunii articolului I punctul 3 din Legea nr.

240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative și prezintă argumente în acest sens.

6. Curtea observă că, anterior, în sesizarea nr. 224a/2020, i s-a solicitat, *inter alia*, să suspende acțiunea articolului I punctul 3 din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative, iar procesul de examinare a cererii respective a fost sistat, în contextul înregistrării unei parități de voturi ale judecătorilor (DCC nr. 164 din 31 decembrie 2020, § 11 și pct. 1 din Dispozitiv). Astfel, cu referire la cererea de suspendare a acțiunii articolului I punctul 3 din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative din suplimentul sesizării nr. 222a, Curtea constată că solicitarea respectivă este una repetată.

7. În jurisprudența sa, Curtea a reținut, cu titlu de principiu, că respingerea anterioară a unei cereri de suspendare a acțiunii unei legi contestate nu poate să constituie un impediment pentru a solicita suspendarea acțiunii aceleiași legi din perspectiva altor argumente privind suspendarea. În astfel de cazuri, Curtea trebuie să verifice dacă noua solicitare conține alte argumente sau dacă există circumstanțe de ordin general care să justifice o altă soluție (a se vedea DCC nr. 164 din 31 decembrie 2020, § 7 și jurisprudența citată acolo).

8. Așadar, în argumentele sale suplimentare din 31 decembrie 2020, autorii sesizării nr. 222a/2020 au invocat că aplicarea de la 1 ianuarie 2021 a prevederilor articolului I punctul 3 din Legea contestată [ce se referă la completarea și modificarea articolului 6¹ „Catalogul național de prețuri” din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente] este de natură să provoace o scumpire inevitabilă a prețului la marea majoritate a medicamentelor de pe piața farmaceutică a Republicii Moldova, inclusiv prin liberalizarea prețurilor la medicamentele OTC, cu excepția celor care se prescriu și se eliberează pe bază de prescripție medicală (rețetă) fără a ține cont de limitele adaosurilor comerciale la medicamente prevăzute la articolul 20 alin. (2) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică. De asemenea, autorii menționează că în cazul medicamentelor generice, potrivit prevederilor de până la 1 ianuarie 2021, prețul acestora nu putea depăși 75% din prețul de referință (original) fără taxe (*ex works*), iar în noua redacție, plafonul de 75% se va raporta la prețul de referință CIP, care e substanțial mai mare, deoarece include cheltuieli de transport și asigurare a mărfii. În contextul în care medicamentele OTC (eliberate fără rețetă) reprezintă 1144 de denumiri comerciale sau circa 40% din totalul medicamentelor înregistrate în Catalogul național de prețuri, iar medicamentele generice – peste 97% din același Catalog, aplicarea articolului I punctul 3 din Legea contestată prezintă un risc iminent pentru securitatea farmaceutică, parte componentă a securității statului, prin limitarea accesului cetățenilor la servicii de sănătate și afectarea implicită a stării de sănătate a acestora. Mai mult, autorii menționează că nesuspendarea acțiunii articolului I punctul 3 al Legii contestate este de natură să provoace prejudicii și consecințe negative iminente (de la 1 ianuarie 2021) și ireparabile pentru sănătatea oamenilor, afectând dreptul lor constituțional la sănătate.

9. Curtea reiterează că rațiunea măsurii suspendării acțiunii unor acte normative contestate constă în evitarea unor prejudicii și consecințe negative iminente (DCC nr. 161 din 29 decembrie 2020, § 10).

10. Cu privire la cererea de suspendare a acțiunii articolului I pct. 3 din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 [ce se referă la completarea și modificarea articolului 6¹ „Catalogul național de prețuri” din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente], care, prin excepție, intră în vigoare la 1 ianuarie 2021, Curtea constată că în cazul în care acțiunea ei nu va fi suspendată, prevederile contestate ar putea fi puse în aplicare și ar putea produce efecte, de exemplu, în privința stabilirii și modificării prețului la medicamente.

11. Pe de altă parte, suspendarea acțiunii articolului I alin. (3) din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 va putea elimina din discuție problema referitoare la consecințele generate în baza unor prevederi legale care pot fi declarate neconstituționale.

12. Curtea reiterează că poate suspenda, sesizată fiind, acțiunea actelor normative prevăzute la articolele 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 4 alin. (1) lit. a) din Codul jurisdicției constituționale, dacă aceste acte afectează sau se referă la domeniile stabilite la articolul 25¹ alin. (2) din Legea citată și articolul 7¹ alin. (2) din Codul menționat (DCC nr. 161 din 29 decembrie 2020, § 7).

13. Cu privire la domeniul afectat de articolul I pct. 3 din Legea contestată, Curtea reține că soluția suspendării este necesară pentru a evita prejudiciile și consecințele negative iminente din domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (a se vedea articolul 25¹ alin. (2) pct. 1) lit. b) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolul 7¹ alin. (2) pct. 1) lit. b) din Codul jurisdicției constituționale), în particular, pentru dreptul la ocrotirea sănătății, garantat de articolul 36 din Constituție.

Din aceste considerente, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) și 140 alin. (2) din Constituție, 4, 25¹, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 7¹, 61 alin. (3), 64 și 66 alin. (5) din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE

1. *Se admite* cererea de suspendare a acțiunii articolului I punctul 3 din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative depusă de doamna Monica Babuc și domnii Pavel Filip, Alexandru Jizdan, Ghenadie Buza și Igor Vrenea, deputați în Parlamentul Republicii Moldova.

2. *Se suspendă* acțiunea articolului I punctul 3 din Legea nr. 240 din 16 decembrie 2020 pentru modificarea unor acte normative, până la soluționarea în fond a cauzei.

DECIZIE REFERITOARE LA CEREREA DE SUSPENDARE A ACȚIUNII ARTICOLULUI I
PUNCTUL 3 DIN LEGEA NR. 240 DIN 16 DECEMBRIE 2020 PENTRU MODIFICAREA
UNOR ACTE NORMATIVE

3. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 4 ianuarie 2021

DCC nr. 1

Dosarul nr. 222a/2020